

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1720

Quæst. 106. Quæ pœnæ Simoniaë in casu, quo quis beneficium obtinuit per Simoniam ab alio commissam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73982](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73982)

ulla dispensatione, nisi prior illa Simonia deducta jam fuerit ad forum contentiosum, & talis pro Simoniano condemnatus vel declaratus.

4. Resp. Quartò: Privat quoque Simonia beneficiis aliis priùs legitime obtentis, non tamen ipso jure, seu ante sententiam Judicis condemnatoriam de commissa Simonia; cum jus nullibi hanc pœnam inducat, Abb. in c. cum Clerici, de pœnis, n. 2. Felin. in c. insinuatum, h. t. Navar. l. c. Suar. l. c. n. 6. Castrop. l. c. n. 4. Pith. n. 169. Reiffenst. h. t. n. 269. Quòd autem per sententiam privari possit præhabitis beneficiis, docent AA. juxta clarum textum c. 2. de confessis. non autem eo ipso privatur quoque fructibus perceptis dictorum beneficiorum, nisi hoc ipsum in ea sententia, ut fieri potest, exprimat, Suarez. Pith. Reiffenst. ll. cc. in conscientia tamen sicut beneficium simoniacè obtentum dimittere, ita & fructus ex eo perceptos restituere debet, quantumcumque Simonia sic occulta.

5. Resp. Quintò: Simoniacè obtinens beneficium perpetuò deponendus ab altaris ministerio seu officio, prout constat ex cap. erga Simoniacos. 1. q. 1. ex cap. de hoc h. t. c. 2. de confessis. quæ tamen pœna non incurritur ipso jure, sed per sententiam est infligenda, arg. cit. textum, maximè c. de hoc. Porro per depositionem perpetuam ab altaris ministerio, intelligi eandem pœnam, quæ statuitur c. 2. de confessis, nempe depositionem ab officio & beneficio, sive agatur per viam accusationis, sive per viam inquisitionis, cum Gloss. in cit. c. deponendi, tradit Pith. h. t. n. 165. Non tamen Simoniacus in beneficio deponitur ab ordine, si contra eum procedatur per viam inquisitionis tantum: quamvis & pœna depositionis ab ordine, si Simonia notoria sit, imponi possit, juxta c. qualiter. de accus. & c. 2. cum ab homine. de judicis.

Quæst. 106. Quæ pœne Simoniæ in casu, quo quis beneficium obtinuit per Simoniam ab alio commissam.

Resp. Qui per Simoniam realem ab alio, v. g. à parente, consanguineo, amico &c. commissam, nulliter beneficium acquisivit, teneur illud unà cum fructibus ante omnem sententiam Judicis dimittere, quamprimum rescit Simoniam in eo commissam, etsi id priùs nescivit, adeoque bona fide accepit & frui cepit: ita unanimes, & certa ob claros textus juris. c. non fuit. & c. sicut tuis. h. t. c. de elect. can. 1. caus. 1. Non tamen tenetur quis in hoc casu restituere quoque fructus, quos bona fide consumpsit, aut quos percepit tanquam condignum stipendium sui ministerii spiritualis bona fide præstiti, Suar. l. c. c. 57. n. 36. sed neque is, in cuius odium ex fraude alterius beneficium eo ignorante obtinuit, etsi resciat simoniacè obtentum, illud aut fructus restituere, cum in eo casu provisos fuerit licitè & validè, juxta c. nobis fuit. h. t. ex ea ratione: quòd non sit indulgentum malitiis hominum, & non debeat aliquis alterius odium prægravari. c. 22. de reg. jur. in 6. idem dicendum, si ille cum ignorantia beneficium per tertium simoniacè obtentum per triennium bona fide possedit, Suar. l. c. n. 9. Less. cit. c. 35. du. 25. n. 140. Castrop. cit. p. 25. n. 3. Reiffenst. h. t. n. 278. cum per triennium beneficium titulo colorato possidens pacificè, super eo amplius molestari nequeat juxta reg. cancell. 36. de triennali, non obstante, quòd vi ejusdem regulæ ad fruendum favore ejusdem requiratur, quòd sine ingressu Simoniano beneficium obtinuerit: quia id in-

telligendum de eo, qui per seipsum beneficium simoniacè obtinuit, vel per alterius Simoniam, si statim vel saltem intra triennium id rescivit, cum tunc bona fide non possederit. Neque etiam beneficio hujus triennalis possessionis pacificæ derogatur quoad præsens punctum, quòd c. sicut tuis. h. t. dicatur, parvulos, qui per parentes datâ pecuniâ obtinuerunt Ecclesiam, eam debere dimittere, cum tamen illi ignari Simoniæ possederint per plures annos ultra triennium. Nam potius contrarium dicendum, & per cit. regulam cancellaria. utpote posteriorem, cit. c. sicut tuis. similibusque Canonum statutis, utpote prioribus, esse derogatum, ut Reiffenst. h. t. n. 279. vel dicendum, quòd cit. c. tuis. intelligendum de parvulis, qui Simoniam commissam à parentibus resciverunt, aut intra triennium parentibus incautè propalantibus, quantum in eos impendere debuerint. Item idem dicendum, seu non dimitendum beneficium, cujus provisio valida in casu, quo sciente aliquo simoniacè per alium procurari sibi beneficium, ante collationem contradixit, dum alter, eo dein incio, pergens in sua Simonia reipsâ procuravit illi beneficium, isque illud recepit bona fide, putans illud absque Simonia sibi obvenisse, Reiffenst. n. 280. & 281. juxta expressum textum cit. c. sicut tuis.

Quæst. 107. Quæ pœne Simoniæ commissæ circa susceptionem & collationem Ordinum?

1. Resp. Primò: Committens Simoniam realem ex utraque parte completam, tam conferendo, quam suscipiendo Ordines, sive dando, sive recipiendo temporale, ipso facto incurritur excommunicatio Papæ reservata, ut constat ex extrav. 2. h. t. Neque enim sibi imponitur hæc pœna solis committentibus Simoniam realem in beneficiis: Etsi hæc pœnam statuens Pontifex, immediatè ante loquatur de beneficiis; sed comprehendit totam materiam, etiam antecedentem, in qua mentio facta de Simonia commissâ in materia Ordinum; ita cum Less. & Laym. Pith. h. t. n. 156. & Reiffenst. n. 258. Dum autem dicitur, ipso facto incurri hæc pœna, id speciale est, in quantum nulla pœna juris ob Simoniam etiam realem incurritur ipso facto præter commissam in ordine, beneficiis, ingressu in religionem, ut Nav. in man. c. 23. n. 111. vers. 6. & 7. Suar. l. 4. de Simon. c. 55. n. 5. Less. cit. c. 35. n. 130. Pith. h. t. n. 154. Porro nomine ordinum hic veniunt tam minores, quàm majores, ut quorum quolibet confertur specialis potestas in ordine ad Sacerdotium, in quo character Ordinis completur, Suar. l. c. c. 56. n. 4. Barbof. in cit. extrav. 2. n. 8. Pith. n. 56. Quinimo dictam excommunicationem locum habere in conferentibus & recipientibus primam tonsuram, tenent Suar. l. c. n. 5. Laym. l. c. c. ult. §. 7. n. 79. Pith. l. c. aliisque apud Barbof. l. c. n. 8. contra Less. ex ea ratione allata à Pith. tum quòd communi modo loquendi per primam tonsuram dicatur quis ordinari, id est, in ordine Clericorum constitui, & in hoc sensu prima tonsura sit Ordo; tum quia aliæ quoque pœnæ statutz contra Simoniacos in Ordine, habent locum in collatione primæ tonsuræ. Notarium tamen, qui pro expeditione dimissoriarum, aut sigillo accipit aliquid, non incurere excommunicationem, probabile censeo Pith. l. c. eò, quòd Trid. sess. 21. c. 1. de reformatione, ad eum non extendat excommunicationem.

2. Resp. Secundò: Præter excommunicationem, conferens ordines per Simoniam realem completam & per-